

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: N. Șova
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican, D. Manole

Dosarul nr. 3ra-739/17

ÎNCHEIERE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorului
Judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Biroul Vamal Centru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Valah” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Centru și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 ianuarie 2016 reclamanta SRL „Valah” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea procesului-verbal și a deciziei asupra cazului cu privire la contravenție vamală nr. 1003/15 din 03.11.2015.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în fapt, la data de 03 noiembrie 2015 de către Biroul Vamal Chișinău a fost întocmit procesul-verbal nr. 1003/2015 și decizia nr. 1003/2015 privind aplicarea brokerului vamal FPC „Valah” SRL a unei amenzi în mărime de 70 % din valoarea mărfurilor, care au constituit obiectul contravenției 61 267,19 lei. Totodată invocă că, nu este de acord cu decizia Biroului Vamal Chișinău, o consideră ilegală și neîntemeiată, fapt ce impune atacarea acesteia și anularea deciziei din următoarele considerente.

Astfel, reclamantul indică, că la 03 noiembrie 2014 „Metvil” SRL a declarat prin intermediul brokerului vamal „Valah” SRL, mărfuri: „turbocompresoare” importate din Federația Rusă de la ООО „АБСОЛЮТ ИМПЭК” și în baza documentelor de însoțire a mărfii și anume Contractul de livrare a bunurilor nr.01/10 ВЭД din 01.10.2014; Scrisoare de transport internațional prevăzut de convenție (CMR) nr.AC 0017826 din 31.04.2014; Factura comercială (invoice) nr.7 din 05.07.2009; Declarația de export nr. 10102180/311014/0002944 din

31.10.2014; Invoice nr. 1 din 30.10.2014 de către specialistul în domeniul vămuirii a fost perfectată declarația vamală nr.3029 168659. Comunică că, în declarația vamală sus-menționată au fost calculate drepturile de import reieșind din datele prezentate de către agentul economic „Metvil” SRL.

Totodată, SRL „Valah” remarcă că, ulterior, examinând suplimentar documentele care trebuiau să fie prezentate la ghișeul unic, după stocarea declarației vamale, de către specialistul în domeniul vămuirii s-a depistat eroare. Menționează că, potrivit prevederilor art. 181 din Codul vamal de către brokerul vamal a fost depusă cererea pentru rectificarea declarației vamale, care s-a prezentat în acel scurt interval de timp în care declarația vamală deja a fost acceptată de organul vamal, dar încă nu era validată de către ultimul. La capitolul dat reclamantul afirmă, că momentul depunerii cererii pentru efectuarea rectificărilor întocmai s-a încadrat în prevederile alin.(2) art. 181 din Codul vamal, deși s-a depus până la întreprinderea de către organul vamal următoarele acțiuni: informarea declarantului că intenționează să efectueze controlul fizic al mărfurilor; constatarea inexactității datelor a căror rectificare este solicitată; acordarea liberului de vamă. Concomitent, brokerul vamal „Valah” SRL, solicită Biroului Vamal Chișinău rectificarea declarației vamale până la validarea acesteia, fără efectuarea controlului fizic al mărfii, prin depunerea cererii, care a fost înregistrată sub nr. 1 1660 din 03.11.2014.

Reclamantul afirmă că, în pofida faptului prezentării cererii de rectificare a declarației vamale de către agentul constator s-a întocmit procesul-verbal nr. 1003/15 din 03 noiembrie 2015 și s-a emis decizia din 03 noiembrie 2015.

Reclamantul nu este de acord cu constatarea Biroului Vamal Chișinău, precum că prin acțiunile sale brokerul vamal „Valah” SRL a comis încălcarea regulilor vamale prevăzute de pct.(6) art.231 Cod Vamal.

Invocă reclamantul că, conform Ordinului Serviciului Vamal al RM nr.480-O din 18.12.2006 „cu privire la aprobarea Metodologiei de prelucrare a declarației vamale în detaliu” declarația vamală se consideră înregistrată pe serverul programului informațional din momentul trimiterii unui mesaj specialistului în domeniul vămuirii cu atribuirea numărului de înregistrare a acesteia. În cazurile când, de către specialistul în domeniul vămuirii se depistează o greșală, brokerul vamal are dreptul oferit prin art. 1641 lit. f); art. 181 din Codul Vamal, precum și a pct.42 lit. f), g) al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1290 din 09.12.2005 „Cu privire la activitatea brokerului vamal și a specialistului în domeniul vămuirii” la înaintarea demersurilor pentru rectificarea, modificarea și invalidarea declarației vamale.

Astfel, reclamantul remarcă, că acțiunile brokerului vamal, sunt încadrate în prevederile legale și ca urmare rectificarea declarației vamale nu poate conduce în mod necesar la aplicarea sancțiunilor față de brokerul vamal, care a întocmit această declarație. Or, potrivit pct.31 Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 24 decembrie 2010 „cu privire la practica examinării în contencios administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale” se va ține cont că, potrivit art.231 pct.6) Cod Vamal, în coroborare cu art.232 pct. b 1) din același

cod, sancționarea materială sub formă de amendă de la 40 % la 100% din valoarea obiectului contravenției sau confiscarea mărfurilor care au constituit obiectul contravenției poate avea loc doar în cazurile în care au condus la exonerarea totală sau parțială de drepturile de import, cu excepția taxelor pentru procedurile vamale. În cazul în care unele date eronate nu influențează asupra mărimii drepturilor de import, aplicarea sancțiunilor prevăzute de art.232 pct. b 1) Cod Vamal contravine legii. Totodată la soluționarea litigiilor legate de aplicarea sancțiunilor în temeiul datelor eronate din declarația vamală, mărimea amenzii, prevăzute la art.232 Cod Vamal, se va calcula doar din valoarea obiectului contravenției sau din toată suma, dacă datele eronate au condus la exonerarea totală de aceste plăți.

Mai mult, SRL „Valah” indică că acțiunile date n-au condus la exonerarea totală sau parțială de drepturi de import, fapt confirmat de datele contabile ale agentului economic (declarant), care confirmă, că deja la 31 octombrie 2014, până la data depunerii declarației vamale (03 noiembrie 2014), declarantul dispunea de suma în mărime de 190 000 lei, care se afla în contul unic al vămii și acoperea toate drepturile de import necesare pentru încasare. La acest capitol menționează, că suma drepturilor de import a fost încasată pe deplin la 03 noiembrie 2014 necauzând dauna statului.

Concomitent reclamantul invocă că, de către organul vamal n-au fost respectate nici prevederile art. 440, 441 Cod contravențional și art.267 Cod Vamal, care de asemenea impun organului vamal obligația constatării circumstanțelor obligatorii ce urmează a fi calificate în timpul examinării cazului cu privire la contravenția vamală și anume, dacă persoana este vinovată de comiterea unei contravenții, dacă a fost sau nu a fost comisă contravenția vamală, dacă ea trebuie să fie trasă la răspundere. Consideră că, în cazul dat în acțiunile brokerului vamal, lipsește vinovăția.

Totodată reclamantul afirmă că, răspunderea materială prevăzută de art.231 alin.(6) Cod Vamal, poate surveni când sunt întrunite elementele de fapta ilicită, intenție, legătură cauzală între fapta ilicită și intenție, cât și prejudiciu constatat de către organul abilitat, care în cazul dat nu sunt prezente.

Nefiind de acord cu decizia pârâtului, a contestat-o la Serviciul Vamal al Republicii Moldova, conform prevederilor art.273 din Cod Vamal.

La data de 08 decembrie 2015, prin intermediul oficiului poștal a fost recepționat răspunsul Serviciului Vamal nr.28-11/14917 din 07 decembrie 2015 referitor la refuzul anulării deciziei nr.1003/15 din 03.11.2015.

Astfel, reclamantul solicită repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată, admiterea cererii de chemare în judecată și anularea procesului-verbal nr. 1003/15 și Decizia Biroului Vamal Chișinău nr. 1003/15 din 03.11.2015.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016, a fost repusă în termen acțiunea depusă de Firma de Producție și Comerț „Valah” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău, a fost admisă integral acțiunea Firmei de Producție și Comerț „Valah” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău privind

anularea procesului-verbal și a deciziei asupra cazului cu privire la contravenție vamală nr. 1003/15 din 03.11.2015, a fost anulat Procesul-verbal și Decizia nr. 1003/15 din 03.11.2015 emisă de Șeful Biroului Vamal Chișinău privind aplicarea sancțiunii materiale în valoare de 70% din valoarea obiectului contravenției, ceea ce constituie 61 267,19 lei în privința Firmei de Producție și Comerț „Valah” SRL (f.d.95, f.d.99-f.d.106).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 a fost respinsă cererea de apel declarată de către reprezentantul apelantului Biroul Vamal Centru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016 (f.d.146, f.d.147-f.d.186).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 31 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, Biroul Vamal Centru a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat o lege care nu trebuia aplicată, au interpretat în mod eronat legea materială.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Centru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Centru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul Vamal Centru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță